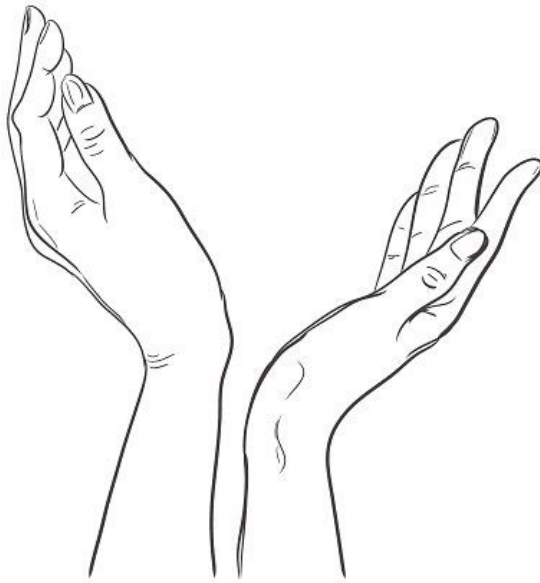

അമ്പത്തിയെട്ടാം സംസ്ഥാന വാർഷികം 2021

മേഖലാ സംഘടനാ രേഖ

കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്

ശാസ്ത്രം സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തിന്

നമ്മുടെ സംഘടനയുടെ അമ്പത്തിയെട്ടാം വാർഷികത്തിനുമുന്നോടിയായി യൂണിറ്റ് സമ്മേളനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി മേഖലാസമ്മേളന ഘട്ടത്തിൽ എത്തിനിൽക്കുകയാണല്ലോ. വളരെ മാതൃകാപരമായി നടന്ന യൂണിറ്റ് സമ്മേളനങ്ങളുണ്ട്. ഒരുവിധം ഭംഗിയായി നടന്നവയുമാണ്. ഒരു ചടങ്ങായി നടത്തിയ സമ്മേളനങ്ങളുമാണ്. അത്തരം എല്ലാ അനുഭവങ്ങളെയും വിലയിരുത്തി നമ്മുടെ മേഖലയ്ക്ക് എങ്ങനെ സംഘടനാപരമായ മികവിലേക്ക് പോകാം എന്ന ചർച്ച ആവശ്യമാണ്.

യൂണിറ്റ് വാർഷികം ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

യൂണിറ്റ് വാർഷിക സംഘടനാ രേഖയിൽ നാം പ്രധാനമായും ചർച്ച ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണല്ലോ:

1. കോവിഡ് മഹാമാരി ഉയർത്തിയ അസാധാരണമായ ഒരു സാഹചര്യത്തിലൂടെയാണ് നാം കടന്നു പോയ്ക്കിരിക്കുന്നത്. അതിനെ നേരിടാൻ മനുഷ്യാശിക് ഏറ്റവും തുണയായത് ശാസ്ത്രീയമായ അറിവുകളും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതി ഉപയോഗിച്ചുള്ള ഇടപെടലുകളുമാണ്. ശാസ്ത്രമാണ് മാനവരാശിയുടെ പ്രതീക്ഷ.
2. കോവിഡിനപ്പുറം ലോകം മറ്റു പലതരത്തിലുള്ള വെല്ലുവിളികളെയും നേരിടുന്നുണ്ട്. പുതിയ മഹാമാരികൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാനുള്ള സാഹചര്യം, ആഗോളതാപനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള പാരിസ്ഥിതികമായ പ്രശ്നങ്ങൾ, ലോകത്ത് വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അസമത്വങ്ങൾ തുടങ്ങി നിരവധി വെല്ലുവിളികൾ. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതികളും ശാസ്ത്രീയമായ അറിവുകളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക വഴി മാത്രമേ ഈ വെല്ലുവിളികളെയും മറികടക്കാനാകൂ.
3. ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിദ്യകളിലെ പുരോഗതി മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ അനന്ദിനം വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നുണ്ട്. ഈ മാറ്റങ്ങളെയാകെ മാനവരാശിയുടെ പുരോഗതിക്കും ഭൂരിഭാഗം വരുന്ന സാധാരണക്കാരുടെ ദുരിത ജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്താനുമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരം ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്ത് കൊള്ളലാഭം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് കോർപ്പറേറ്റ് ശക്തികൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക നേട്ടങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം തടയുകയും അതിനെ മഹാഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ജീവിത പുരോഗതിക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് നാം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്.
4. നിർഭാഗ്യവശാൽ ജനവിരുദ്ധമായ പലതാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തും ലോകത്തും സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവയെ തടയണം. അശാസ്ത്രീയതകളെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും തുറന്നെതിർക്കണം. ശാസ്ത്രത്തെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചൂഷണത്തെ തുറന്നുകാട്ടണം. ശാസ്ത്രനേട്ടങ്ങളാലും ശാസ്ത്രബോധത്താലും നയിക്കപ്പെടുന്ന, ഒരു സമൂഹം രൂപപ്പെടണം. അത്തരം ഒരു സമൂഹത്തിന് മറ്റുപല ഘടകങ്ങളും ഒത്തു ചേരേണ്ടതുണ്ട്. ജനാധിപത്യം വേണം, മതനിരപേക്ഷത വേണം, സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും തുല്യാവസരങ്ങളും തുല്യാവകാശങ്ങളും തുല്യനീതിയും വേണം, അധഃസ്ഥിത വിഭാഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവിഭാഗം ജനങ്ങൾക്കും തുല്യ പരിഗണന കിട്ടുന്ന സാമൂഹിക നീതിയും വേണം.
5. അതിന് അനുഗുണമായ പൊതുമനോഭാവങ്ങളും ജീവിതരീതികളും

സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള ബദൽ മാതൃകകളും ബോധവൽക്കരണ പ്രവർത്തനങ്ങളുമൊക്കെ പ്രാദേശിക തലത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കുക എന്നതാണ് യൂണിറ്റിന്റെയും മേഖലയുടെയും കടമ. ഇതിന് ശക്തമായ യൂണിറ്റുകളും മേഖലകളും വേണം. അത്തരത്തിൽ യൂണിറ്റുകളെ മാറ്റാൻ, അംഗങ്ങളെ മാറ്റാൻ, പ്രാദേശികമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്താൻ, യുവാക്കളെയും സ്ത്രീകളെയും വിദഗ്ദ്ധരെയുമുൾപ്പെടെ സംഘടനയിലെത്തിക്കാൻ എന്തൊക്കെ ചെയ്യണം? അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എന്തൊക്കെ പ്രാദേശിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാം? നവമാധ്യമങ്ങളെ ഉൾപ്പെടെ എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളാണ് യൂണിറ്റ് വാർഷിക രേഖയിൽ നാം ചർച്ച ചെയ്തത്.

ഖേലാതലത്തിലേക്ക്

ആ ചർച്ചകൾ ഒരു കാര്യം ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിന് അനിവാര്യമായി വേണ്ടത് സമൂഹത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ കഴിയുന്ന ശക്തമായ സംഘടന കെട്ടിപ്പടുക്കലാണ്. ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചും ശാസ്ത്രബോധത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകൾ ശക്തമാക്കലാണ്. ആശയ തലത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ബോധ്യമുള്ള, പ്രവർത്തനശേഷിയും സന്നദ്ധതയുമുള്ള പ്രവർത്തകർ ധാരാളമുള്ള ഒരു സംഘടനയാക്കി നമ്മുടെ സംഘടനയെ മാറ്റലാണ്. പരിസ്ഥിതി ബോധം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ, സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷരതാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, അധികാര വികേന്ദ്രീകരണവും ജനകീയാസൂത്രണവുമൊക്കെ നടപ്പാക്കാൻ നടന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, ശിശുവേദനീകൃതവും പ്രവർത്തനാധിഷ്ഠിതവുമായ ഒരു പാഠ്യപദ്ധതി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ, ആരോഗ്യ മേഖലയിലെ ചൂഷണങ്ങളെയും അശാസ്ത്രീയതകളെയും ചെറുക്കുന്നതിൽ, പുകശല്യമില്ലാത്തതും ദക്ഷതയുള്ളതുമായ അടുപ്പ്, ചൂടാറാപ്പെട്ടി, മാലിന്യസംസ്കരണ ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ ആവിഷ്കരിച്ച് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ, ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളുടെയും ആനുകാലികങ്ങളുടെയും പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ- ഇങ്ങനെ നിരവധി രംഗങ്ങളിൽ കേരള സമൂഹത്തിന് ദിശാബോധവും നിർണായകമായ പിന്തുണയും മാർഗദർശനവും നൽകാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് പൊതുസമൂഹം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മിൽനിന്ന് ഇനിയും അത്തരം സംഭാവനകൾ സമൂഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആ പ്രതീക്ഷ സഫലമാക്കാൻ നാം ഇന്ന് നേരിടുന്ന പരിമിതികൾ എന്തൊക്കെയാണ്? നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ള സാധ്യതകളെ എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം? പുതിയ കാലത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് പുതുവഴിവെട്ടുക? ഇവയെല്ലാം സജീവമായ ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ആശയവ്യക്തത നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അനിവാര്യമാണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. എങ്ങനെയാണത് പരമാവധി സംഘടനാ പ്രവർത്തകരിലേക്ക് എത്തിക്കാനാവുക?

ഒന്നേറ്റുന്ന ശാസ്ത്രം, ഓറ്റുന്ന മനുഷ്യജീവിതം

മുമ്പേ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ശാസ്ത്രവും സാങ്കേതികവിദ്യകളും മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ അന്വേഷിച്ച് മാറ്റിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. അറിവ് പ്രധാന ഉത്പന്നമായി മാറുന്നു. വിവര- ആശയ വിനിമയ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ

വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങൾക്ക് പകരം, സൗരോർജ്ജം പോലെ സുസ്ഥിരമായ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകൾ ലോകത്ത് വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലോകം ഒരു നാലാം വ്യവസായ വിപ്ലവത്തിലേക്ക് കടക്കുകയാണ് എന്ന വിലയിരുത്തൽ ശാസ്ത്രജ്ഞരും സാമൂഹിക നിരീക്ഷകരും നടത്തിയിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യാധ്വാനം കുറയ്ക്കുക, മൃഗങ്ങളോടുള്ള നമ്മുടെ ആശ്രിതത്വം കുറയ്ക്കുക (ഉഴവ്), വിറക് പോലുള്ള ജൈവ ഇന്ധനങ്ങളിൽ നിന്ന് പെട്രോൾ പോലുള്ള ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങളിലേക്ക് മാറുക എന്നിവയിലാണല്ലോ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തുടങ്ങിയ ഒന്നാം വ്യവസായ വിപ്ലവവും അതിന്റെ ഉത്പാദന സംവിധാനങ്ങളും ഊന്നിയത് (ആവിയന്ത്രം, യന്ത്രവത്കരണം).

പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിലും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്ക ദശകങ്ങളിലുമായി നടന്ന രണ്ടാം വ്യവസായ വിപ്ലവമാകട്ടെ, വൈദ്യുതോത്പാദനം, വിതരണം, വയർലെസ്സ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആശയവിനിമയ സംവിധാനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വ്യാപനത്തിന് കളമൊരുക്കി (തൊഴിൽ വിഭജനം, വൈദ്യുതി, മാസ്റ്റ് പ്രൊഡക്ഷൻ). 1950കൾ മുതൽ തുടങ്ങിയ മൂന്നാം വ്യവസായ വിപ്ലവം ഡിജിറ്റൽ സംവിധാനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിലൂടെയും കമ്പ്യൂട്ടിങ്ങ് സംവിധാനത്തിന്റെ വലിയ വളർച്ചയിലൂടെയും മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് കളമൊരുക്കി (ഇലക്ട്രോണിക്സ്, ഐടി, ആട്ടുമേറ്റഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ).

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാലാം വ്യവസായ വിപ്ലവമാകട്ടെ സൈബർ- ഫിസിക്കൽ സംവിധാനങ്ങളുടെ കാലമാണ്. ഡിജിറ്റൽ- കമ്പ്യൂട്ടിങ്ങ് സംവിധാനങ്ങളുടെ തുടർച്ച തന്നെയാണെങ്കിലും ശാസ്ത്രരംഗത്തെ ഈ നാലാം വിപ്ലവഘട്ടം കൃത്രിമബുദ്ധി, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള റൊബോട്ടുകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പുത്തൻ ഉപകരണങ്ങൾ, അതിവേഗ കമ്പ്യൂണിക്കേഷൻ സംവിധാനങ്ങൾ, ജീനോം എഡിറ്റിങ്ങ് തുടങ്ങി സാങ്കേതികവിദ്യ സമൂഹങ്ങളിലും മനുഷ്യനിലും ലയിച്ചുചേരുന്ന (Embedded) ഒരു അവസ്ഥയിലേക്ക് വരികയാണ്. ഊർജ്ജ ഉത്പാദനമാകട്ടെ സൗരോർജ്ജം പോലെ പുനരുപയോഗിക്കാവുന്നവയിലേക്ക് മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

വളരുന്ന അസമത്വങ്ങൾ

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഈ വളർച്ചയ്ക്കൊപ്പം പക്ഷേ അസമത്വങ്ങളും വളരുകയാണ്. അസമത്വം കൂടിക്കൂടി ഒടുവിൽപ്പറഞ്ഞ നാലാം ഘട്ടത്തിലെത്തുമ്പോൾ അസമത്വം അങ്ങേയറ്റം വലുതായി വരുന്നതായി കാണാം. 2013 ൽ ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടന ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, “മൊബൈൽ ഫോണില്ലാത്തതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കുടുംബങ്ങൾക്ക് ലോകത്തിൽ ഇന്ന് ടോയ്ലറ്റ് സൌകര്യങ്ങളില്ല.” ഒരു ഭാഗത്ത് ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക നേട്ടങ്ങൾ മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ മാറ്റിമറിക്കുമ്പോഴും മറുഭാഗത്ത് അടിസ്ഥാന സൌകര്യങ്ങൾ പോലുമില്ലാതെ ജീവിക്കേണ്ടി വരുന്ന വലിയൊരു ജനവിഭാഗമുണ്ടെന്നുള്ള ഈ വൈരുദ്ധ്യം ലോകത്താകെയുണ്ട്; ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലുമുണ്ട്. ആദിവാസി ജനവിഭാഗങ്ങൾ, മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ തുടങ്ങി ഓരോരുത്തിൽ ഒരുക്കപ്പെട്ട വലിയൊരു വിഭാഗം തന്നെ ഉദാഹരണം.

ഓക്സ്ഫാം ഇന്റർനാഷണലിന്റെയും യു.എൻ.ഡി.പി.യുടെയും കണക്കനുസരിച്ച് ലോകത്തെ സമ്പന്നരായ ഒരു ശതമാനത്തിന്റെ കൈയിലാണ്

ലോകസമ്പത്തിന്റെ 50 ശതമാനവും. ലോക ജനസംഖ്യയുടെ 50 ശതമാനം ജനങ്ങൾക്ക് ആകെയുള്ളതിനെക്കാൾ സമ്പത്ത് ലോകത്തെ 62 വ്യക്തികളുടെ കൈയിലാണ്. എല്ലാവരുടെയും അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന സുസ്ഥിരമായ ഒരു വികസനക്രമം സൃഷ്ടിക്കുന്നതരത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരം ശാസ്ത്രത്തെ ചൂഷണത്തിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന കോർപ്പറേറ്റ് മുതലാളിത്തമാണ് ഈ സാഹചര്യത്തിനുത്തരവാറി.

അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം പട്ടിണി സൂചികയിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും പിന്നാക്കം പോകുന്നതും ശതകോടിശ്വരൻമാർ പെരുകുന്നതും, അസമത്വം വലിയതോതിൽ വർധിക്കുന്നതും. ഇന്ത്യയിലെ ശതകോടിശ്വരൻമാരുടെ എണ്ണം 2000 ൽ 9 ആയിരുന്നത് 2017 ൽ 907 ആയും 2019 ൽ 119 ആയും വർധിച്ചിരിക്കുന്നു. പട്ടിണി സൂചിക അളക്കുന്ന ഓക്സ്ഫാം ഇന്റർനാഷണലിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ കണക്കുപ്രകാരം ഏറ്റവും മുകളിലുള്ള പത്തു ശതമാനത്തിന്റെ കൈയിലാണ് സമ്പത്തിന്റെ 77 ശതമാനവും. കോടിക്കണക്കിനാളുകൾ തൊഴിൽരഹിതരാവുന്നു. തൊഴിലുള്ളവരുടെ ആപേക്ഷിക വരുമാനം ഇടിയുന്നു. കൃഷി വലിയതോതിൽ നഷ്ടത്തിൽ ആകുമ്പോഴും കർഷകരെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദുരിതത്തിലാക്കുന്ന നിയമങ്ങളും നയങ്ങളും അടിച്ചേല്പിക്കുന്നു. പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ തൃച്ഛവില്പ് വീറ്റുതുലയ്ക്കുന്നു. കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ വൻകിട്ട് ശീകരങ്ങൾ എഴുതിത്തള്ളുന്നു. ഇതുവരെയായി എഴുതിത്തള്ളിയത് എട്ടു ലക്ഷം കോടിയെന്നാണ് സർക്കാർ കണക്കുകൾ. അതേസമയം സാധാരണക്കാരൻ വായ്പാഭാരംകൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടുകയും അവർക്കുള്ള സബ്സിഡി നിറുത്തലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏറ്റവും താഴെക്കിടയിലുള്ള 6.7 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വരുമാനത്തിന്റെ വർധന വെറും ഒരു ശതമാനം മാത്രം.

ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യകളുടെ മുന്നേറ്റങ്ങൾ അസമത്വങ്ങളുടെയാണെങ്കിലും മനുഷ്യജീവിതത്തിലും ഉപഭോഗക്രമത്തിലും വലിയ പുരോഗതിയുണ്ടാക്കിയതിനൊപ്പം ലോകത്ത് പുതിയ പല പ്രതിസന്ധികളും സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. അതാകട്ടെ, അതിന്റെ ഗുണഫലങ്ങൾ ലഭിക്കാത്ത സാധാരണക്കാരെയാണ് കൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നത് എന്നതാണ് നമ്മെ കൂടുതൽ ആശങ്കപ്പെടുത്തേണ്ടത്.

കൂടുതൽ ബല്ലുവീളികൾ

പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ആശങ്ക, കോവിഡ് പോലുള്ള മഹാമാരികൾ ഇനിയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേയ്ക്കാമെന്ന മുന്നറിയിപ്പാണ്. അതിന് ഒരു കാരണം കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനമാണ്. കാലാവസ്ഥയിൽ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത മാറ്റം വരുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിൽ കാർബൺഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെ അളവ് കൂട്ടുന്നതാണ് മുഖ്യകാരണമെന്ന് നമുക്കറിയാം. അത് ഭൂമിയുടെ ശരാശരി താപനില വർധിപ്പിക്കുന്നു. അതുകാരണം ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിലെയും പർവതങ്ങളിലെയും മഞ്ഞുരുകി കടലിലെത്തുന്നു. കടലിലെ ജലനിരപ്പുയരുമ്പോൾ ഇന്നുള്ള പല കരപ്രദേശങ്ങളും വെള്ളത്തിലാകും, കേരളത്തിലുൾപ്പെടെ. കോടിക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ ജീവിതം ദുരിതത്തിലാകും. അതുപോലെ, ഭൂമിയുടെ ചൂട് കൂടുമ്പോൾ കാലാവസ്ഥയിൽ മാറ്റം വരും. അത് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ താളം തെറ്റിക്കും. ചൂടുകൂട്ടുന്നതിനാൽ അനേകം ജീവിവർഗങ്ങൾക്ക് വംശനാശം വരാം. അവയുടെ ആവാസ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് നാശം വരാം. വന്യജീവികൾ നാട്ടിലേക്കിറങ്ങാം.

അവയിൽ നിന്ന് പുതിയ പല രോഗങ്ങളും മനുഷ്യരിലേക്ക് പകരാം. മനുഷ്യരുടെ മാത്രമല്ല, മൃഗങ്ങളുടെ കൂടി ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും ആരോഗ്യവും സംരക്ഷിച്ചാലേ മനുഷ്യർക്ക് നിലനില്പുള്ളൂ എന്നതാണ് അവസ്ഥ. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ലോകം സർവജീവജാലങ്ങളുടെയും ആരോഗ്യത്തെ പരിഗണിക്കുന്ന ഏകാരോഗ്യം (One Health) എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിലേക്ക് വരികയാണ്.

വിവേചനരഹിതമായി മലകൾ ഇടിച്ചുനിരത്തുകയും വയലുകൾ നികത്തുകയും കാടും മരങ്ങളും നശിപ്പിക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുന്നത് പ്രാദേശിക കാലാവസ്ഥയിലും വലിയ മാറ്റം വരുത്തുന്നുണ്ടെന്നത് നമ്മുടെ അനുഭവമാണല്ലോ. കാർബൺഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെയും മറ്റും അളവുകുറയ്ക്കുന്നതിനും കാലാവസ്ഥയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ലോകരാജ്യങ്ങൾ നടപടികളെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങളുടെ ഉപയോഗം വലിയതോതിൽ കുറയ്ക്കുക അതിലൊന്നാണ്. വനനശീകരണം പൂർണ്ണമായും തടയേണ്ടതുണ്ട്. പല മേഖലയിലും അത്തരം കടുത്തനിയന്ത്രണങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടിവരും.

രാഷ്ട്രങ്ങൾ കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനത്തെ ചെറുക്കുന്നതിനുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനൊപ്പം പ്രാദേശിക തലങ്ങളിലും പലകാര്യങ്ങളും ചെയ്യാനാകും. ഓരോ കുടുംബത്തിനും വ്യക്തികൾക്കും വരെ പലതും ചെയ്യാനുണ്ട്. ഊർജ്ജ ദുർവ്യയം ഒഴിവാക്കുക, ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങൾക്കുപകരം ബദൽ ഊർജ്ജം ഉപയോഗിക്കുക, പ്ലാസ്റ്റിക് മറ്റു വസ്തുക്കളും കത്തിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കുക, ഉറവിട മാലിന്യസംസ്കരണം നടപ്പിലാക്കുക, ധാരാളം മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുക അങ്ങനെ പലതും അതിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഇപ്രകാരം ജീവിതശൈലിയിൽ വരുത്തുന്ന മാറ്റം കൊണ്ടുമാത്രം പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാനാവില്ല. ലാഭം മാത്രം ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ള വികസനരീതിക്കും അതിന്റെ ഉല്പന്നമായ ഉപഭോഗാസക്തിക്കും ബദലായി സുസ്ഥിരവും പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദവുമായ ഒരു വികസനസമീപനം ലോകമാകെ ഉയർന്നുവരണം. അതിനായി വികസിതരാജ്യങ്ങളുടെ മേൽ കടുത്ത സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നതിനുള്ള ജനകീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയാണ് ആത്യന്തികപരിഹാരമെന്ന തിരിച്ചറിവ് അതിപ്രധാനമാണ്.

അതിനെല്ലാം സമൂഹത്തെ തയ്യാറെടുപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതികളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവും ശാസ്ത്രീയമനോഭാവവും പുലർത്തുന്നവരായി നാമോരോരുത്തരും മാറിയാലേ ആ കടമ നിർവഹിക്കാൻ പരിഷ്കൃതന്റെ പ്രവർത്തകരെന്ന നിലയിൽ നമുക്കു കഴിയൂ.

പരിഹാരത്തിന് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതി

അതിജീവനശ്രമത്തിനിടയിൽ ചുറ്റുപാടിനെ മനസ്സിലാക്കാനും അതിൽ ഇടപെടാനും മനുഷ്യൻ വികസിപ്പിച്ച സാമൂഹികമായ ഒരു രീതിയെയും അതിലൂടെ ആർജ്ജിക്കപ്പെട്ട അറിവിനെയും ആണല്ലോ നാം ശാസ്ത്രം എന്ന് പറയുന്നത്. നിരീക്ഷിച്ചും ലഭ്യമായ വിവരങ്ങളെ തരംതിരിച്ചും പരസ്പരബന്ധം കണ്ടെത്തുകയും എന്തുകൊണ്ട്, എങ്ങനെ എന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തിയും കിട്ടുന്ന അനുമാനങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടും പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ കാരണം കണ്ടെത്തലാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതി.

ഏത് പ്രശ്നത്തിനും ശാസ്ത്രീയമായ പരിഹാരത്തിന് ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരാളിൽ ശാസ്ത്രബോധം ഉണ്ടെന്ന് നാം പറയുന്നത്. ഇവിടെ ഒരുകാര്യം

വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയപരിഹാരം എന്നാൽ ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ ഉപയോഗിക്കാൻ എന്നർത്ഥമില്ല. ഏത് പ്രശ്നത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തി പരിഹാരം തേടുന്നതാണ് ശാസ്ത്രീയപരിഹാരം. അതിന് ആവശ്യമായ നൂതന സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

ശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനവും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിയും തിരിച്ചറിയുകയും സ്വാംശീകരിക്കുകയും അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാലഹരണപ്പെട്ടതെന്ന് ബോധ്യമാവുന്ന ധാരണകളും വിശ്വാസങ്ങളും തിരസ്കരിക്കാനുള്ള ശേഷിയും ധൈര്യവും നേടിയ സമൂഹത്തെ ശാസ്ത്ര ബോധമുള്ള സമൂഹമെന്ന് വിലയിരുത്താം.

ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമായുള്ള ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിരന്തരമായ പ്രയോഗത്തിലൂടെ വ്യക്തിയും സമൂഹവും നേരിടുന്ന ഏത് പ്രശ്നത്തെയും അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായത് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിയും ശാസ്ത്രീയമായ അറിവുകളുമാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് ലഭിക്കും. കോവിഡ് മഹാമാരി തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണം.

വളർത്തുന്നത് ശാസ്ത്രബോധമല്ല, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ

ഇത്തരത്തിൽ ശാസ്ത്രബോധമുള്ള ഒരു സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നത് പൗരൻമാരുടെ കടമയാണെന്ന് നമ്മുടെ ഭരണഘടന പറയുന്നു (അനുചരം 51 A(h)). എന്നാൽ ഈ ഭരണഘടനാ മൂല്യങ്ങൾ തകർത്ത് ജനങ്ങളെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും തളച്ചിടാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

സാങ്കേതികവിദ്യകളെ പുണരുന്മോഷ്ടം അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ശാസ്ത്ര യുക്തിയെ നിരാകരിക്കാനുള്ള വലിയ ശ്രമം രാജ്യത്തു മാത്രമല്ല, ലോകത്താകെത്തന്നെയുണ്ട്. പരിണാമ സിദ്ധാന്തത്തിനെതിരെയുള്ള വാദങ്ങൾ പോലുള്ളവ ഉദാഹരണം. നമ്മുടെ രാജ്യത്താകട്ടെ അത് അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിലെത്തി നിൽക്കുന്നു.

ഭരണകൂടം തന്നെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും മാമൂലുകളുടെയും പ്രചാരകരായും ശാസ്ത്രഗവേഷണത്തെ തളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. കോവിഡിന് ഗോമൂത്രചികിത്സ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന, പുരാണങ്ങളിൽ പ്ലാസ്റ്റിക് സർജിയും ടെസ്റ്റ് ട്യൂബ് ജനനവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഭരണാധികാരികൾതന്നെ സയൻസ് കോൺഗ്രസിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന, പഞ്ചഗവ്യ ഗവേഷണങ്ങൾ ശാസ്ത്രഗവേഷണമാക്കുന്ന, പശു ഓക്സിജൻ ശ്വസിച്ചു ഓക്സിജൻ തന്നെ പുറത്തുവിടുന്നുവെന്ന് പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠരെന്ന് ധരിക്കുന്ന ചിലർപോലും പറയുന്ന- ഇങ്ങനെ നൂറുനൂറു തരം അബദ്ധങ്ങൾ പൊതുധാരണകളാക്കുന്ന രാജ്യത്തെങ്ങനെ ശാസ്ത്രബോധം വളരും?

ഏറ്റവുമൊടുവിൽ പുതിയൊരു ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക നയത്തിന്റെ കരട് രാജ്യത്ത് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലും ഇന്ത്യയിലെ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക നേട്ടങ്ങളെയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുനിഷ്ഠ സാഹചര്യങ്ങളെയും നമ്മുടെ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ശരിയായ വളർച്ചയെയും ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നതിനെക്കാൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞതരം ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ സമീപനങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാണ് കാണുന്നത്. ഗായത്രി മന്ത്രം കോവിഡ് മാറ്റുമോയെന്ന ഗവേഷണത്തിന് പണം നീക്കി വയ്ക്കലൊക്കെ ആ നയത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഭരണഘടനാ മൂല്യങ്ങളും അപകടത്തിലേക്ക്

ശാസ്ത്രബോധം വളർത്തുന്നതിൽ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ഭരണഘടനയും രാഷ്ട്രവും മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന ജനാധിപത്യം, മതനിരപേക്ഷത, സ്ഥിതിസമത്വം, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പരമാധികാരം, സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ നീതി, ചിന്തയ്ക്കും ആരാധനയ്ക്കും ആശയപ്രകടനത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം, പദവിയിലും അവസരങ്ങളിലുമുള്ള സമത്വം, പൗരൻമാർക്ക് നിശ്ചിതമായ മൗലികാവകാശങ്ങൾ, രാജ്യത്തിന്റെ സാമൂഹിക- സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യത്തെയും ബഹുസ്വരതയെയും ഉൾക്കൊള്ളും വിധം ശക്തമായ കേന്ദ്രസർക്കാരും ശക്തമായ സംസ്ഥാന പ്രാദേശിക സർക്കാരുകളും ഒക്കെയുൾക്കൊള്ളുന്ന ഫെഡറൽ സംവിധാനം തുടങ്ങിയ മൂല്യവ്യവസ്ഥകളാകെ വെല്ലുവിളി നേരിടുന്ന സാഹചര്യവും രാജ്യത്ത് നിലനിൽക്കുന്നു.

ഭരണഘടനാ അസംബ്ലി ചർച്ചചെയ്ത് നിരാകരിച്ച മതരാഷ്ട്രവാദം വീണ്ടും കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഫാസിസ്റ്റ് കാലത്തിലേക്കാണ് രാജ്യം നീങ്ങുന്നത്. ഭരണഘടനയുടെ അന്തസ്സത്ത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നവർ ദേശവിരുദ്ധരും അത് ഒരിക്കൽ നിരസിച്ച മൂല്യവ്യവസ്ഥകളെ ഒളിച്ചുകുടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ദേശസ്നേഹികളുമാകുന്ന വിരോധാഭാസം.

1949 നവംബർ 25 നു (ഭരണഘടന അംഗീകരിക്കുന്നതിനു തലേദിവസം) നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ ഡോ. ബി.ആർ. അംബേദ്കർ പറയുന്നു: “സാമൂഹിക ജനാധിപത്യമില്ലാതെ രാഷ്ട്രീയ ജനാധിപത്യത്തിന് നിലനില്പില്ല. ജനാധിപത്യമെന്നത് ഒരു ജീവിതശൈലിയാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം, സമത്വം എന്നിവയില്ലെങ്കിൽ ജനാധിപത്യം അർത്ഥമില്ലാത്തതാകും.” ഒരുപക്ഷേ നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിലുണ്ടായിട്ടും രാഷ്ട്രത്തിൽ ഒട്ടും തന്നെ അനുഭവവേദ്യമാകാത്തതാണ് ഈ പറഞ്ഞ ജനാധിപത്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വവും സാഹോദര്യവും. എന്നുമാത്രമല്ല, ഈ മൂല്യങ്ങളിൽ നിന്ന് രാഷ്ട്രം കൂടുതൽ കൂടുതൽ അകലുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിലവിൽ വന്ന് 70 വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുമ്പോൾ ഭരണഘടന മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന പലമൂല്യങ്ങളും വളരെ വളരെ ദുർബലപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. പുറമേയ്ക്ക് ഭരണഘടനയെ പിടിച്ച് ആണയിടുമ്പോഴും വളരെ ആസൂത്രിതമായി അതിന്റെ അടിവേരുകൾ ഓരോന്നായി അറുത്തുമാറ്റുകയാണ്. ബഹുസ്വരതയെയും വൈവിധ്യത്തെയും എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശേഷിയെയും (Inclusiveness) അംഗീകരിക്കാൻ ഭരണഘടന സ്വീകരിച്ചത് ഫെഡറലിസമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഒരു സംസ്ഥാന വിഷയമായ കൃഷിയിൽ കേന്ദ്ര സംസ്ഥാനങ്ങളോട് ആലോചിക്കാതെ, പാർലമെന്റിൽ ചർച്ചയില്ലാതെ നിയമം പാസ്സാക്കുന്നു.

ജനാധിപത്യം ഒരു ജീവിത ശൈലിയാകണമെന്ന് ഭരണഘടനാശില്പികൾ പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ ഇവിടെ പേരിനു നിലനിൽക്കുന്ന ജനാധിപത്യംപോലും തകർക്കപ്പെടുന്നു. വിധേയജനങ്ങളെ സ്വാതന്ത്ര്യം, വിമർശിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, ഇതെല്ലാമാണ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാതൽ. പക്ഷേ ഇവിടെ എതിർശബ്ദങ്ങളെ നിശബ്ദമാക്കുകയും അതു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്ത് ജനാധിപത്യം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കും? പല ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സ്വതന്ത്രാന്തരീക്ഷം ഇല്ലാതാക്കുന്നു. റിസർവ് ബാങ്ക്,

ഇലക്ഷൻ കമ്മീഷൻ, കോടതികൾ തുടങ്ങി സ്വതന്ത്ര സ്വഭാവമുള്ള ഭരണഘടനാ സ്ഥാപനങ്ങൾ പോലും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു.

ലക്ഷ്യം മൊത്തക ദേശീയത

ഇന്ത്യയെ ഒരു മതാത്മക ദേശീയതയായി പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യ പൂർവകാലത്ത് നടന്ന വലിയ ശ്രമങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തി, പൂർണ്ണമായി നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനായില്ലെങ്കിലും ജനാധിപത്യ മതേതര മൂല്യങ്ങളിലൂടെ ഒരു ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിനും ഭരണക്രമത്തിനും തുടക്കമിടാൻ ഭരണഘടനാ ശില്പികൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. ആ സാഹചര്യത്തെ തകർത്ത് പഴയ സവർണാധിപത്യവും അതിന്റെ അധികാര രൂപങ്ങളും തിരികെക്കൊണ്ടുവരിക എന്ന സാംസ്കാരിക അജണ്ടയാണിന്നു നടപ്പാക്കുന്നത്. ഓരോ പ്രദേശത്തും അതിരൂപതയെ കർമ്മപദ്ധതികൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഭരണഘടന സാഹോദര്യം പറയുമ്പോൾ അതിരൂപകരം പൗരത്വമുൾപ്പെടെ പല മാർഗങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യരെ തമ്മിലകറ്റുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. അതിനായി ബോധപൂർവ്വം പലതരം നേണകൾ നാടാകെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു.

സത്യേതര കാലത്ത് സത്യമെന്താണെന്നതല്ല, സത്യമാണെന്ന് തോന്നിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നതാണ് രീതി. ഇക്കാര്യത്തിൽ. നിഷ്കളങ്കരായ മതവിശ്വാസികളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് അവർക്ക് മറ്റൊരു മതത്തിലുള്ളവരെ ശത്രുവാക്കി നൽകി അതുവഴി അധികാരവും മതാത്മക ദേശീയതയും സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം.

മണ്ണൊരുക്കുന്നു, ഇവിടെയും

ഈ സാഹചര്യം നമ്മുടെ നാട്ടിലും വലിയ സ്വാധീനം നേടുകയാണ്. പ്രാദേശികമായി പലതരം പ്രചാരണ തന്ത്രങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങളുടെ ചിന്താഗതികളെ മാറ്റിമറിക്കാൻ വർഗീയശക്തികൾക്ക് കഴിയുന്നുണ്ട്. അശാസ്ത്രീയതകളും അസാധിശ്വാസങ്ങളും നമ്മുടെ നാട്ടിലും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. കപട ചികിത്സയും മന്ത്രവാദവും വാസ്തുവും അക്ഷയതൃതീയ പോലുള്ള ആചാരങ്ങളും ആൾക്കാരെ വങ്ങളും ജാതി- മത സ്തർധകളുമെല്ലാം വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്.

മൊബൈൽ ഫോണുകളും കമ്പ്യൂട്ടറുകളും സാങ്കേതിക ഉപകരണങ്ങളും കേരളത്തിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളാണിവ. എന്നാൽ ഈ നേട്ടങ്ങളിൽ അഭിരമിക്കുമ്പോഴും ശാസ്ത്രബോധം ഇല്ലാതാകുന്ന ജനതയായി കേരളം മാറുന്നു. നവോത്ഥാന പ്രക്രിയയിലൂടെ നേടിയ പുരോഗമന മൂല്യങ്ങൾപോലും പിന്നാക്കം പോകുന്നു. ഭൂരിപക്ഷ വർഗീയതയെ ചെറുക്കാണെന്ന പേരിൽ ന്യൂനപക്ഷ വർഗീയത വളരുകയാണ്. നാടിന്റെ മതേതര പാരമ്പര്യം അപകടത്തിലായിരിക്കുന്നു. ഫാസിസത്തിന് കടന്നുവരാൻ പാകത്തിൽ മണ്ണൊരുക്കുകയാണ് ഇവിടെയും. ഇതിനെതിരെ ജനകീയ ചെറുത്തുനില്പുതരണം.

പ്രതിസന്ധികൾ വേരെയും

കേരളം നേരിടുന്ന മറ്റൊരു വലിയ പ്രശ്നം പാരിസ്ഥിതികമായി നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധികളാണ്. അമിതമായ വിഭവശോഷണത്തിന് വഴിവയ്ക്കുന്ന വികസന സങ്കല്പങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പദ്ധതികൾ കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനം

സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധിയെ കൂടുതൽ രൂക്ഷമാക്കും. സ്ത്രീകളും ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങളും അധികാരത്തിലും തൊഴിലിലും ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം ഇപ്പോഴും അതിക്രമങ്ങൾ നേരിടുകയാണ്. പൊതുവിൽ സാമൂഹിക മുന്നേറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും ആദിവാസികൾ, മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ, പട്ടികവിഭാഗങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ ഓരങ്ങളിൽ ഒതുക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ ആപേക്ഷികമായി മുന്നേറാത്തതുൾപ്പെടെ കേരളം നേരിടുന്ന സാമൂഹിക- വികസന പ്രതിസന്ധികളുമുണ്ട്. ഭൂമി ഉത്പാദനോപാധിക്കു പുറം വില്പനച്ചരക്കാകുന്ന സാഹചര്യം കേരളത്തിന്റെ വികസന മുൻഗണനകളെ കീഴ്‌മേൽ മറിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരിഷ്കരണത്തിന്റെ കടമ

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രശ്നങ്ങളെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതികളുപയോഗിച്ച് വിശകലനം ചെയ്യുകയും അവ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ജനങ്ങളെയും അവരുടെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും അണിനിരത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ കടമ. പക്ഷേ ഈ കടമ നിർവ്വഹിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സംഘടനയുടെ ജനകീയ തലമായ യൂണിറ്റുകളും മേഖലകളും സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതുകൊണ്ട് കുറേ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക എന്നതല്ല, മറിച്ച്, നമ്മുടെ റോൾ മനസ്സിലാക്കി ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതി ഉപയോഗിച്ച് ഇടപെടുക എന്നതാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഇത് ഒന്നുകൂടി വിശദീകരിക്കാം. സാമാന്യബോധത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയ പൊതു ഇടപെടലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കണം പരിഷ്കരണത്തിന്റേത്. ഉദാഹരണമായി, നമ്മുടെ പ്രദേശത്ത് കുടിവെള്ള പ്രശ്നമുണ്ടെങ്കിൽ അത് പരിഹരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് അധികാരികളെ സമീപിക്കൽ, പ്രക്ഷോഭം, പ്രസ്താവന, സമീപ ശുദ്ധജലസ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് വെള്ളമെത്തിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ, കുഴൽക്കിണർ കുഴിക്കാനുള്ള പ്രേരണ, സഹായം തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ ആവിഷ്കരിക്കാം. അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാമെങ്കിലും അവയല്ല നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ റോൾ. പകരം, മഴ ഏറെ ലഭിക്കുന്ന കേരളത്തിൽ എന്തുകൊണ്ട് ജലക്ഷാമമുണ്ടാകുന്നു? ശാസ്ത്രീയമായ ജലവിനിയോഗവും ജലസംരക്ഷണവും എങ്ങനെ? (പറ്റുമെങ്കിൽ പ്രാദേശികമായ വിവരങ്ങളുടെ കൂടി പിൻബലത്തിൽ), ആഗോള താപനവും കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനവും, വികസന പ്രക്രിയയിലെയും ജീവിതശൈലിയിലെയും അശാസ്ത്രീയതകൾ - ഇവ സംബന്ധിച്ച അവബോധം സൃഷ്ടിക്കൽ, മഴവെള്ള സംഭരണി, ജലസംരക്ഷണം തുടങ്ങിയവ പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള മാതൃകാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കൽ, സാങ്കേതിക സഹായം ലഭ്യമാക്കൽ എന്നിവയ്ക്കാവണം നമ്മുടെ മുൻഗണന. ഇങ്ങനെ ഓരോ പ്രശ്നത്തിലും പരിഷ്കരണത്തിന്റെ ഇടപെടൽ സവിശേഷമായിരിക്കണം.

ശക്തമായ യൂണിറ്റുകളും മേഖലയും

ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എങ്ങനെ നമ്മുടെ മേഖലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സജീവമാക്കാം എന്ന ചർച്ച ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്. നേരത്തെ

പറഞ്ഞതുപോലെ, ശക്തമായ സംഘടനാ സംവിധാനം മേഖലയിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനാകണം ഊന്നൽ. കേവലം സംസ്ഥാന- ജില്ലാ തലങ്ങളിൽ നിന്നും നൽകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഏജൻസികൾ എന്നതിനപ്പുറം തനതായ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രാദേശിക മുന്നേറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക എന്നതാവണം പ്രധാനം. വികേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു സംഘടനാ രീതി ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കണം. അതിനാവട്ടെ യൂണിറ്റുകളെ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുകയാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്. ഓരോ യൂണിറ്റിനും തനതായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനും സംഘടിപ്പിക്കാനും ആവശ്യമായ സഹായം നൽകുക എന്നതാവണം മേഖലാ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രധാന ചുമതല.

പരിഷത്ത് പ്രവർത്തനത്തിലും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനത്തിലും ഏറെ അനുഭവങ്ങളില്ലാത്തവരും യൂണിറ്റ് പ്രവർത്തകരായുണ്ടാകാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ തദ്ദേശഭരണ സ്ഥാപന ഭാരവാഹികൾ, പ്രദേശത്തെ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വം തുടങ്ങിയവരെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാനോ സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനോ പലപ്പോഴും അവർക്ക് പരിമിതിയുണ്ടാകും. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ സാമൂഹികമായ ഇടപെടലിനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഒരു വർഷത്തിലേറെ കാലമായി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് സംഘടനാപരമായി ഏതാണ്ട് ക്ഷീണിതരാണ് നമ്മുടെ പ്രവർത്തകർ.

ഇത്തരമൊരു സ്ഥിതിയിൽ മേഖലാ പ്രദേശത്തെ മൊത്തത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് യൂണിറ്റുകളെ സജീവമാക്കാനും പരിഷത്ത് പ്രവർത്തനം അവിടെയൊക്കെ അനുഭവപ്പെടാനും കഴിയുന്ന രീതിയിൽ ചടുലമായി നേതൃത്വം കൊടുക്കാനുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ് മേഖലാ പ്രവർത്തകർക്ക് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വരുന്നത്.

ആഗോളതാപനവും കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് മാനവരാശിയെയാകെ ഗ്രസിക്കുന്ന കോവിഡ് മഹാമാരിയും എന്ന ചർച്ച നടക്കുന്ന കാലമാണിത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഏതാനും വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന സമഗ്രമായ ഒരു പ്രവർത്തന പരിപാടി പരിഷത്ത് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരും.

കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കേരള വികസനം എങ്ങനെയാകണം എന്നത് സംബന്ധിച്ചുള്ള നയങ്ങളും സമീപനങ്ങളും കമ്പയിനിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായിരിക്കും. അതോടൊപ്പം പ്രാദേശിക തലത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് തദ്ദേശഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്ന വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇടപെടാനും ബദൽ വികസന മാതൃകകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കാനും ജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ അവ പ്രായോഗികമാക്കാനും നേതൃത്വപരമായ പങ്കു വഹിക്കേണ്ടിയും വരും.

ശാസ്ത്രകലാജാമ, വിജ്ഞാനോത്സവം എന്നിവ പോലുള്ള സംസ്ഥാന ജില്ലാ കമ്പയിനുകളും, പുസ്തക- മാസികാ പ്രചാരണം തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടക്കുമെന്നറപ്പാക്കാനുള്ള മോണിറ്ററിങ്ങും ഇടപെടലുമാണല്ലോ ഇന്ന് പൊതുവിൽ സംസ്ഥാന ജില്ലാ തല പ്രവർത്തകർ ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ അവരുടെ നേതൃത്വപരമായ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് മാത്രമേ ഇന്നത്തെ വെല്ലുവിളികൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയൂ. നമ്മുടെ ഭരണഘടനയനു

സരിച്ച് മേഖലയിലെ സംസ്ഥാന ജില്ലാ നിർവാഹക സമിതി അംഗങ്ങൾ കൂടി മേഖലാ കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളാണ്. പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിലും നടപ്പാക്കുന്നതിലും അവർ കൂടിയുള്ള മേഖലാ നേതൃത്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നതോടെ ശക്തമായ യൂണിറ്റുകളും മേഖലയും യാഥാർത്ഥ്യമാകും.

പരിഷത്ത് വ്യക്തികളിൽ നിന്ന് കുടുംബങ്ങളിലേക്ക്

ജനാധിപത്യവും സാമൂഹികനീതിയും സ്ത്രീ- പുരുഷ തുല്യതയും പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണവും മതനിരപേക്ഷതയും ഉറപ്പുനൽകുന്ന ഒരു നാടിനായി പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ കടമ എന്ന് നാം വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനായി വേണ്ട കാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള ജനങ്ങളെ ഈ മനോഭാവങ്ങളിലേക്കും ജീവിതരീതികളിലേക്കും കൊണ്ടുവരിക എന്നതുകൂടിയാണ്. അതിന് പൊതുവായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അതൊടൊപ്പം നാം പരിഷത്ത് പ്രവർത്തകർ വ്യക്തിപരമായി ആലോചിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് നാം മാതൃകയാകേണ്ടത്.

പരിഷത്ത് വ്യക്തികൾ എന്നതിൽ നിന്ന് പരിഷത്ത് കുടുംബങ്ങൾ എന്ന നിലയിലേക്ക് മാറാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ഈ സമ്മേളനം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന കാര്യം ഓരോ പ്രദേശത്തും അത്തരത്തിൽ നാമാഗ്രഹിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങൾ പരമാവധി പുലർത്തി ആ പ്രദേശത്തിന് മാതൃകയാകുന്ന കുടുംബങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മകൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ്. പരിഷത്ത് പ്രവർത്തകരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നാവണം അതിനുള്ള തുടക്കം. നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യം ഉറപ്പാക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നുണ്ടോ? അശാസ്ത്രീയതകൾക്കെതിരെ നിലപാടെടുക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? ജാതിക്കും മതത്തിനും അതീതമായ നിലപാട് നമ്മുടെ ചുറ്റും പുലരുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നാം ഇടപെടുന്നുണ്ടോ? സ്ത്രീ- പുരുഷ തുല്യത ഉറപ്പാക്കാൻ നമ്മുടെ വീടുകളിലും ചുറ്റുപാടും കഴിയുന്നുണ്ടോ? ഉറവിടമാലിന്യ സംസ്കരണവും ജലസംരക്ഷണവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നാം പാലിക്കുന്നുണ്ടോ? അശാസ്ത്രീയതകൾക്കെതിരെ നിലപാടെടുക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നുണ്ടോ?

നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി ചർച്ചചെയ്യാനും അവരെക്കൂടി പങ്കെടുപ്പിക്കാനും നമുക്കു കഴിയുന്നുണ്ടോ? ഉദാഹരണത്തിന്, കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഒന്നിച്ചിരുന്ന് നമ്മുടെ ഡിജിറ്റൽ കലാജാമ കണ്ട എത്ര പരിഷത്തംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകും? എത്ര പരിഷത്ത് കുടുംബങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഫെയ്സ്ബുക്ക് പേജും യൂട്യൂബ് ചാനലും ലൈക്ക് ചെയ്യുകയും മറ്റുള്ളവർക്ക് ഷെയർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു? ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ പൊതുബോധത്തിൽ ഇടപെടാനായാലേ നമുക്ക് പ്രാദേശികമായ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാനാകൂ. ഇതിന് പ്രാദേശികമായ ശക്തികൾ പലതരം പരിമിതികൾ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും നാം ബോധപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചാൽ ക്രമേണ അത് സാധ്യമാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

ആയതിനാൽ ഓരോ പ്രദേശത്തും പരിഷത്ത് വ്യക്തികൾ എന്നതിൽ നിന്ന് പരിഷത്ത് കുടുംബങ്ങൾ എന്നതിലേക്ക് മാറാനുള്ള സജീവമായ പ്രവർത്തന പരിപാടികൾ ഈ സമ്മേളനത്തിലുണ്ടാകണം. ഒരുദാഹരണത്തിന് ഇടയ്ക്കിടെയുള്ള (വർഷത്തിൽ മൂന്നെങ്കിലും) കുടുംബസംഗമങ്ങൾ, പഠനങ്ങൾ

പോലെ താത്പര്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവർത്തനത്തിൽ പരിഷത്ത് പ്രവർത്തകരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും പങ്കെടുക്കൽ, ഒന്നിച്ചുള്ള യാത്രകൾ, വാട്സാപ്പ്/ടെലഗ്രാം പോലുള്ള സോഷ്യൽ മീഡിയ കൂട്ടായ്മകൾ, പ്രാദേശിക കലോത്സവങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ആലോചിക്കാം. പരിഷത്ത് അംഗങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഒരു പ്രദേശത്തെ പരമാവധി കുടുംബങ്ങളെ ചേർത്തുള്ള ഇത്തരം കൂട്ടായ്മകൾ രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയണം.

പരിമിതികൾ മറികടക്കാൻ പ്രാദേശിക ഇടപെടലുകൾ

മറ്റൊരു കാര്യം നമ്മുടെ പ്രാദേശിക ജനതയെ സ്വാധീനിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കലാണ്. ഇതിനുള്ള വലിയൊരു സാധ്യത ഇത്തവണ പുതുതായി നിലവിൽവന്ന തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ തദ്ദേശഭരണ സ്ഥാപനത്തിലുൾപ്പെടെയുള്ള പ്രാദേശിക വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ശരിയായി ഇടപെടാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന പരിശോധന ഇതിന്റെ ഭാഗമായി നടക്കണം.

പുതിയ പദ്ധതിനിർവഹണം ആലോചിക്കുന്ന ഘട്ടമാണിത്. ആ നിലയ്ക്ക് പ്രാദേശിക വികസനത്തിൽ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഇടപെട്ട് ശരിയായ പ്രാദേശിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തിലുള്ള പ്രാദേശിക കൂട്ടായ്മകൾ രൂപപ്പെടുത്താനും നമുക്കാവണം.

പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാലോചിത ഖണ്ഡം

അതോടൊപ്പം, പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാലത്തിനനുസരിച്ച് പുതുക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. ചില സൂചനകൾ:

1. ചെറുപ്പക്കാരെ വലിയതോതിൽ ആകർഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന പ്രവർത്തന ശൈലിയും, പരിപാടികളും ഉണ്ടാകണം.
2. പരിഷത്തിനകത്തെ വിദഗ്ധരുടെ പങ്കാളിത്തം വർദ്ധിപ്പിക്കണം. പഠന-ഗവേഷണങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകണം. പ്രാദേശിക തലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിലുള്ള വിദഗ്ധരെ പരിഷത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാക്കാനായില്ലെങ്കിലും പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി നിരന്തരമായി സഹകരിപ്പിക്കണം. അതിനുള്ള സാധ്യതകൾ ആലോചിക്കണം.
3. സമാന സ്വഭാവമുള്ള സംഘടനകളുമായി നിരന്തരമായ സംവാദത്തിനും സാധ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ കൂട്ടായ്മകൾ സൃഷ്ടിക്കാനും കഴിയണം.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ച് നടപ്പാക്കുന്നതിൽ കൊടുക്കുന്ന ശ്രദ്ധ അവ സമൂഹത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിന് നൽകുന്നില്ല. സോഷ്യൽ മീഡിയ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മാധ്യമങ്ങളെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം വേണം. പുസ്തക മാസിക പ്രചാരണത്തിനൊപ്പം പരിഷത്തിന്റെ യൂട്യൂബ് ചാനൽ (science kerala) കൂടി പ്രചരിപ്പിക്കണം. എല്ലാ പ്രവർത്തകരും യൂട്യൂബ് ചാനൽ സബ്സ്ക്രൈബ് ചെയ്യാനും ചെയർ ചെയ്യാനും തുടർച്ചയായി കണ്ട് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാനും ശ്രദ്ധിക്കണം.

മേഖലാ തലത്തിൽ മൊബൈൽ ജേർണലിസത്തിൽ പരിശീലനം കിട്ടിയ വ്യക്തികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ യൂട്യൂബ് ചാനലിന് പറ്റിയ സൃഷ്ടികൾ ഒരുക്കാനുള്ള സാധ്യത അന്വേഷിക്കണം. പ്രാദേശികമായ പാരിസ്ഥിതിക

വികസന പ്രശ്നങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചെറു ദൃശ്യചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക, സംഘടനയുടെ സംസ്ഥാന തല ഔദ്യോഗിക ഫെയ്സ്ബുക്ക് പേജിൽ വരുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ എല്ലാ അംഗങ്ങളും സ്വന്തം ടൈംലൈനിൽ ഷെയർ ചെയ്ത് ചർച്ചകൾക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുക, 'ലൂക്ക്' സ്ഥിരമായി കാണാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും ശ്രമിക്കുക തുടങ്ങിയവ അവരുടെ പ്രവർത്തന പരിപാടിയായ്ക്കാം. സംഘടനയുടെ പേരിൽ വിവിധ വ്യക്തികൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഫെയ്സ്ബുക്ക് പേജുകൾ എല്ലാം ഏകോപിപ്പിക്കണം. അവയിലും അതുപോലെത്തന്നെ നമ്മുടെ പ്രവർത്തകരുടെ പേജുകളിലും പരിഷത്ത് ഉയർത്തുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ നിരന്തര സാന്നിധ്യമാവണം. യൂണിറ്റ്, മേഖലാ തലങ്ങളിൽ ഐ ടി വിദ്യാഭ്യാസം കിട്ടിയവരെ കണ്ടെത്തി അവരെ പരിഷത്ത് ഐ ടി ഉപസമിതിയിലേക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാനും ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാവണം.

ഡിജിറ്റൽ ഡിസബിലിറ്റി - എങ്ങനെ നമ്മുടെ യൂണിറ്റുകളെയും മേഖലകളെയും ബാധിക്കുന്നു എന്നതിനെ പറ്റി ഒരു പഠനം നടത്തണം.

പുതിയ തീരുമാനങ്ങൾ, പുതിയ തുടക്കം

ചുരുക്കത്തിൽ, യൂണിറ്റുകളെ നിരന്തരമായി ചലിപ്പിക്കുന്ന, പ്രാദേശികമായതും തനതായതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രീകരിച്ച് പ്രവർത്തകരുടെ എണ്ണം കൂട്ടുകയും അവരെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, പുതിയ ചെറുപ്പക്കാരെയും വനിതകളെയും വിവിധ വിഷയങ്ങളിലെ വിദഗ്ദ്ധരെയും സംഘടനയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന, പാരിഷത്തികമായ ബദൽ ജീവിത രീതികൾക്ക് മാതൃകയാകുന്ന, വ്യക്തികൾക്കപ്പുറം പരിഷത്ത് കുടുംബങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന, അത്തരം രീതികൾ അവലംബിക്കുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന, പുതിയ സാങ്കേതിക വിദ്യകളെയും രീതികളെയും സംഘടനാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് ഫലപ്രദമായി സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്ന, സംഘടനയുടെ ഏറ്റവും ചലനാത്മകമായ ഘടകമായി മാറണം നമ്മുടെ മേഖല എന്നതാണ് ഈ രേഖ മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്ന കാഴ്ച്ചപ്പാട്. ഈ സമ്മേളനത്തിലെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ നാമോരോരുത്തരും ചെയ്യേണ്ടത്, നമ്മുടെ മേഖലയെ ഇങ്ങനെ മാറ്റുന്നതിന് ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്ന തടസ്സങ്ങളെന്ന്, അവയെ എങ്ങനെ മറികടക്കാം എന്ന് ഗൗരവത്തോടെ ആലോചിക്കുക എന്നതാണ്.